w stronę metody elementów skończonych

przypomnienie: metoda ważonych reszt

 $Lu = f \text{ (na } \Omega) \longrightarrow \text{Rozwiązanie } \\Bu = g \text{ (na d } \Omega) \longrightarrow \text{szukamy rozw}$

Rozwiązanie dokładne (silnej postaci równania) jest "trudne". szukamy rozwiązania przybliżonego w bazie funkcji

$$\tilde{u} = \sum_{i=1}^{n} c_i v_i(x)$$

(rozwiązanie w podprzestrzeni wektorowej rozpiętej przez wektory bazy)

Działając operatorami *L* i *B* na rozwiązanie przybliżone dostajemy funkcje resztkowe (rezydualne) zamiast zera:

 $L\tilde{u} - f = r$ _____ zależy nam, aby reszty *r* i *s* były jak najmniejsze $B\tilde{u} - g = s$

c wyznaczamy z ważenia reszty:

$$\int_{V} r(x)w_j(x)dx = 0$$

dla metody Galerkina bierzemy funkcje bazowe jako wagi: $w_i = v_i$

powyższy przykład: baza wielomianów określonych na całym pudle obliczeniowym. Z wielu powodów jest to zły pomysł.

Wysokie potęgi wielomianów niewygodne w użyciu: całkowanie, efekty Rungego, powód najważniejszy:

S byłaby gęsta, problem nie do rozwiązania przy dużym N.

SY=F

Galerkin z bazą funkcji rozłącznych przestrzennie→metoda elementów skończonych

Metoda elementów skończonych: funkcje rozłączne tak, żeby **S** = rzadka

najprostszy wybór *funkcji kształtu(*)*: baza "kapeluszy" zbieżność dostaniemy w przestrzeni funkcji odcinkami liniowych

(*) trzecie pojęcie z żargonu MES

Zobaczymy w działaniu metodę elementów skończonych, ale na razie: bez jej charakterystycznych narzędzi: bez lokalnych macierzy sztywności związanych z każdym elementem bez ich składania do macierzy globalnej bez mapowania przestrzeni fizycznej do przestrzeni referencyjnej

będziemy mówili o metodzie z punktu widzenia <u>węzłów</u>: tak najłatwiej wprowadzić metodę, ale dla 2D i 3D – podejście niepraktyczne

później: spojrzymy z punktu widzenia elementów

$$v_{i}(x) = \begin{cases} \frac{x - x_{i-1}}{x_{i} - x_{i-1}} & x \in K_{i} \\ \frac{x_{i+1} - x_{i}}{x_{i+1} - x_{i}} & x \in K_{i+1} \\ 0 & x \notin K_{i} \bigcup K_{i+1} \end{cases}$$
$$v_{i}'(x) = \begin{cases} \frac{1}{x_{i} - x_{i-1}} & x \in K_{i} \\ -\frac{1}{x_{i+1} - x_{i}} & x \in K_{i+1} \\ 0 & x \notin K_{i} \bigcup K_{i+1} \end{cases}$$

baza odcinkami liniowa MES

pochodna na węzłach

 nie istnieje, ale to przy całkowaniu bez znaczenia

$$\begin{split} S_{ij} &= \left(Lv_i, v_j\right) \quad \text{niech } j = i+1 \quad v_i'(x) = \begin{cases} \frac{1}{x_i - x_i} & x \in K_i \\ \frac{1}{x_i - 1} - \frac{1}{x_i} & x \in K_{i+1} \\ 0 & x_i + 1 - x_i \end{cases} \\ S_{i,i+1} &= + v_i'(x) v_{i+1}(x) |_{x_{i-1}}^{x_{i+2}} - \int_{x_{i-1}}^{x_{i+2}} dx v_i'(x) v_{i+1}'(x) dx \\ S_{i,i+1} &= -\int_{x_i}^{x_{i+1}} dx v_i'(x) v_{i+1}'(x) dx \\ \text{gdy jedna pochodna } \\ \text{dodatnia druga ujemna} \end{cases}$$

SY=F

$$F_i = (v_i, f)$$
 $F_i = \int_{x_{i-1}}^{x_{i+1}} v_i(x) f(x) dx$

$$F_{i} = \int_{x_{i-1}}^{x_{i}} \frac{x - x_{i-1}}{x_{i} - x_{i-1}} f(x) dx + \int_{x_{i}}^{x_{i+1}} \frac{-x + x_{i+1}}{x_{i+1} - x_{i}} f(x) dx$$
po elemencie K_{i} po K_{i+1}

SY=F

$$F_i = (v_i, f)$$
 $F_i = \int_{x_{i-1}}^{x_{i+1}} v_i(x) f(x) dx$

$$F_{i} = \int_{x_{i-1}}^{x_{i}} \frac{x - x_{i-1}}{x_{i} - x_{i-1}} f(x) dx + \int_{x_{i}}^{x_{i+1}} \frac{-x + x_{i+1}}{x_{i+1} - x_{i}} f(x) dx$$

po elemencie K_i po K_{i+1}

dla równoodległych węzłów S jak macierz metody RS (razy h=dx), ale wektor obciążeń F – nie! w MRS mielibyśmy $F_i=f(x_i) dx$

$$F_{i} = \int_{x_{i-1}}^{x_{i}} \frac{x - x_{i-1}}{x_{i} - x_{i-1}} f(x) dx + \int_{x_{i}}^{x_{i+1}} \frac{-x + x_{i+1}}{x_{i+1} - x_{i}} f(x) dx$$

dla $f(x) = -\sin(\pi x)$

$$F_{i} = -\frac{\sin(x_{i}\pi)}{\pi^{2}(x_{i} - x_{i-1})} + \frac{\sin(x_{i-1}\pi)}{\pi^{2}(x_{i} - x_{i-1})} - \frac{\sin(x_{i+1}\pi)}{\pi^{2}(x_{i} - x_{i+1})} + \frac{\sin(x_{i}\pi)}{\pi^{2}(x_{i} - x_{i+1})}$$

warunki brzegowe (jednorodne Dirichleta): forma S oraz $F_1 = F_n = 0$

ten URL wygląda prawie jak dla MRS... zobaczmy wyniki

SY=F

Układ równań z macierzą trójprzekątniową – przypomnienie. Jak rozwiązac?

Dekompozycja LU mecierzy trójprzekątniowej

$$\begin{aligned} & \text{SY=F} \\ & \text{S}=\text{LU} \quad (\text{LU} - \text{trójkątne}) \\ & (\text{LU})\text{Y=F} \\ & \text{Lx=F} & \text{najpierw rozwiązujemy ten} \\ & \text{układ} \\ & L = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ \beta_2 & 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \beta_3 & 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & \beta_n & 1 \end{pmatrix} \\ & U = \begin{pmatrix} \alpha_1 & c_1 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \alpha_2 & c_2 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \alpha_3 & c_3 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \alpha_3 & c_3 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \alpha_3 & c_3 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \alpha_3 & c_3 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \alpha_3 & c_3 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \alpha_3 & c_3 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & \alpha_{n-1} & c_{n-1} \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & \alpha_n \end{pmatrix} \\ & & \alpha_1 = a_1 \\ & & \alpha_i = a_i - \beta_i c_{i-1} \\ & & \alpha_i = a_i - \beta_i c_{i-1} \end{aligned}$$

MES (równoodległe węzły) a MRS (węzły w tych samych punktach):

-0.50 0.00

0.50

1.00

-1.00

znikanie błędu MES (1D, liniowe f.kształtu) w węzłach zachodzi również dla nierównomiernego rozkładu węzłów:

Równanie Poissona, funkcje kształtu liniowe wynik MES **dokładny** w węzłach

MES: produkuje oszacowanie wyniku również między węzłami

MRS: tylko w węzłach

MRS: wartości w węzłach, są dokładne TYLKO w granicy $\Delta x \rightarrow 0$

dowód dokładności MES w tej wersji - za parę folii

następne laboratorium

$$\frac{d^2u}{dx^2} = -\rho(x)$$
$$\rho(x) = \exp(-60x^2)$$
$$u(-1) = u(1) = 0.$$

pomysł: przesunąć wszystkie węzły poza brzegowymi do obszaru gdzie nie znika gęstość ładunku – tam gdzie u zaokrąglone.

wiemy już, że przesuwanie czerwonych punktów pójdzie po krzywej dokładnej.

x1=-x9=-1 zacieśniamy węzły wokół x=0 $x_i = -b_x + \frac{i-2}{3}b_x$ i=2,8

Kryterium wyboru węzłów? (bx)

przy okazji dyskusji metod relaksacyjnych dowiedzieliśmy się, że najbliższe prawdzie jest rozwiązanie, które minimalizuje funkcjonał całki działania

wykorzystajmy działanie jako kryterium jakości rozwiązania w metodzie elementów skończonych

$$\frac{d^2u}{dx^2} = -\rho(x)$$
$$a = \int_{-1}^1 dx \left(\frac{1}{2}\left(\frac{du}{dx}\right)^2 - \rho(x)u(x)\right)$$

$$a = \int_{-1}^{1} dx \left(\frac{1}{2} \left(\frac{du}{dx} \right)^2 - \rho(x) u(x) \right) \qquad \qquad u(x) = \sum_{i=1}^{N} c_i v_i(x)$$

$$a = \left(\frac{1}{2}\sum_{ij}c_ic_j\int_{-1}^1 v'_i(x)v'_j(x)dx\right) - \left(\sum_i c_i\int_{-1}^1 \rho(x)v_i(x)dx\right)$$

$$a = \left(-\frac{1}{2}\sum_{ij}c_ic_j\mathbf{A}_{ij}\right) - \left(\sum_i c_i\int_{-1}^1\rho(x)v_i(x)dx\right)$$

$$a = \left(-\frac{1}{2}\sum_{i=2,j=2}^{8}c_ic_j\mathbf{A}_{ij}\right) + \left(\sum_{i=2}^{8}c_i\mathbf{F}_i\right)$$

c1=c9=0 (warunki brzegowe)

do oceny jakości wyboru węzłów użyjemy macierzy A i F, które i tak musimy wyznaczyć aby wyliczyć c.

$$\mathbf{A}_{ji} = \int_{-1}^{1} v_i''(x) v_j(x) dx$$

= $-\int_{-1}^{1} v_i'(x) v_j'(x) dx$,

$$\mathbf{F}_j = -\int_{-1}^1 \rho(x) v_j(x) dx.$$

funkcjonał działania a wybór położeń węzłów:

wybrane narzędzia MES umożliwiające

jej automatyzację w więcej niż 1D:

1) macierze sztywności pojedynczych elementów oraz ich

2) składanie do globalnej macierzy sztywności

3) przestrzeń odniesienia i jej mapowanie do przestrzeni fizycznej

Przestrzeń referencyjna [odniesienia]

w 1D

Problem fizycznie zadany jest na siatce $[x_1, x_2, x_3, ..., x_N]$ Rachunki (całkowanie elementów macierzowych) dla każdego elementu chcemy przenieść do przedziału (-1,1)

Element
$$K_m = (x_{m-1}, x_m) \rightarrow (-1, 1)$$

mapowanie z (-1,1) *do* $K_m^{:}$
 $x = (x_{m-1} + x_m)/2 + (x_m - x_{m-1})/2 \xi$, gdzie ξ z przedziału (-1,1)

Modelowy operator

$$L = a_2 \frac{d^2x}{dx^2} + a_1 \frac{d}{dx} + a_0$$

będziemy całkować jego elementy macierzowe w przestrzeni odniesienia

$$L = a_2 \frac{d^2 x}{dx^2} + a_1 \frac{d}{dx} + a_0$$

Całkowanie macierzy sztywności w przestrzeni referencyjnej

element macierzowy całkowany w elemencie [fizycznym]

$$c_m = \int_{x_m}^{x_{m+1}} -a_2 v'_i(x) v'_j(x) + a_1 v'_i(x) v_j(x) + a_0 v_i(x) v_j(x) dx$$

całkę i pochodne przenosimy do przestrzeni odniesienia:

$$x(\xi) = (x_{m-1} + x_m)/2 + (x_m - x_{m-1})/2 \xi$$

skala transformacji *m*-tego elementu: (czynnik skali, jakobian)

$$J_m = \frac{dx}{d\xi}$$

przy transformacji: granice całki zmieniają się na –1,1, poza tym $dx=J_m d\xi$

transformacja pochodnych:

$$u'(x) = \frac{du(x(\xi))}{dx} = \frac{du(\xi)}{d\xi}\frac{d\xi}{dx} = \frac{du(\xi)}{d\xi}\frac{1}{J_m}$$

$$J_m = (x_m - x_{m-1})/2$$

pole elementu fizycznego / pole elementu odniesienia

1D: *J* niezależne od ξ
w 2D: zobaczymy,
że nie zawsze tak jest
[gdy element zmienia
swój kształt w mapowaniu.
w 1D: odcinek -> odcinek]

Całkowanie macierzy sztywności w przestrzeni referencyjnej

$$c_m = \int_{x_m}^{x_{m+1}} -a_2 v'_i(x) v'_j(x) + a_1 v'_i(x) v_j(x) + a_0 v_i(x) v_j(x) dx$$
$$u'(x) = \frac{du(x(\xi))}{dx} = \frac{du(\xi)}{d\xi} \frac{d\xi}{dx} = \frac{du(\xi)}{d\xi} \frac{1}{J_m}$$

$$x(\xi) = (x_{m-1} + x_m)/2 + (x_m - x_{m-1})/2 \xi$$

$$c_m = \int_{-1}^1 \left(-a_2 v'_i(\xi) v'_j(\xi) \frac{1}{J_m^2} + a_1 v'_i(\xi) v_j(\xi) \frac{1}{J_m} + a_0 v_i(\xi) v_j(\xi) \right) J_m d\xi$$

$$c_m = \int_{-1}^1 -a_2 v'_i(\xi) v'_j(\xi) \frac{1}{J_m} + a_1 v'_i(\xi) v_j(\xi) + a_0 v_i(\xi) v_j(\xi) J_m d\xi$$

całkowanie wektora sztywności: całka (f, v_j) transformuje się jak wyraz z a_0 .

odcinkowo liniowe funkcje kształtu w przestrzeni odniesienia

$$v_{i}(x) = \begin{cases} \frac{x - x_{i-1}}{x_{i} - x_{i-1}} & x \in K_{i} \\ \frac{x_{i+1} - x_{i}}{x_{i+1} - x_{i}} & x \in K_{i+1} \\ 0 & x \notin K_{i} \bigcup K_{i+1} \end{cases}$$

$$x(\xi) = (x_i + x_{i+1})/2 + (x_{i+1} - x_i)/2 \xi$$

W elemencie *i*+1 *dwie funkcje kształtu*

$$v_i(\mathbf{x}(\xi)) = 1/2 - 1/2 \xi$$

 $v_{i+1}(\mathbf{x}(\xi)) = 1/2 \xi + 1/2$

Macierz sztywności pojedynczego elementu składanie macierzy globalnej

Pokazać w2-11.pdf

Zmieniamy punkt widzenia: (z funkcji kształtu na elementy)

(y)

$$u_{1} \qquad u_{2} \text{ (parametry węzłowe})$$

$$x_{m-1} \qquad x_{m} \text{ niewiadome})$$

$$-1 \qquad \text{element} \qquad 1 \qquad J_{m} = h_{m}/2$$

$$u^{m}(\xi) = u_{1}^{m}\phi_{1}(\xi) + u_{2}^{m}\phi_{2}(\xi)$$

macierz sztywności elementu *m* [wymiar taki jak liczba funkcji kształtu na element]

 $\phi_1 = 1/2 - 1/2 \xi$ $\phi_2 = 1/2 + 1/2 \xi$

$$E^{m} = \begin{bmatrix} E^{m}_{11} & E^{m}_{12} \\ E^{m}_{21} & E^{m}_{22} \end{bmatrix} \longleftarrow$$

$$E_{ij}^m = \int_{x_{m-1}}^{x_m} \phi_i(x) L\phi_j(x) dx$$

$$L = a_2 \frac{d^2}{dx^2} + a_1 \frac{d}{dx} + a_0$$

zależność od *m* np. w
$$J_m$$
:

$$x(\xi) = (x_i + x_{i+1})/2 + (x_{i+1} - x_i)/2 \xi$$
$$E_{ij} = \int_{-1}^{1} -a_2 v'_i(\xi) v'_j(\xi) \frac{1}{J_m} + a_1 v'_i(\xi) v_j(\xi) + a_0 v_i(\xi) v_j(\xi) J_m d\xi$$

Składanie (assembly) globalnej macierzy sztywności

 $u^{m}(\xi) = u_{1}^{m}\phi_{1}(\xi) + u_{2}^{m}\phi_{2}(\xi)$

węzły na granicy elementów obsługują więcej niż jeden element

macierz globalna **S** (rozmiar = liczbie węzłów)

case study

$$\frac{d^2 u}{dx^2} = -\sin(\pi x) \quad \begin{array}{l} u(x=-1)=0\\ u(x=1)=0 \end{array}$$

$$\begin{array}{c} u_1 & u_2\\ x_{m-1} & x_m\\ -1 & 1 \end{array} \quad J_m=h_m/2$$

Przedział (-1,1) Podzielony na 7 elementów (8 węzłów)

$$\phi_1 = 1/2 - 1/2 \xi$$

 $\phi_2 = 1/2 + 1/2 \xi$

 $u(\xi) = u_1 \phi_1(\xi) + u_2 \phi_2(\xi)$

$$E_{ij}^m = \int_{-1}^1 \frac{1}{J_m} \left[-\frac{d\phi_i}{d\xi} \frac{d\phi_j}{d\xi} \right] d\xi$$

$$E_{ij}^m = \frac{2}{h_m} 2\frac{1}{4} (-1)^{i+j+1} = \frac{(-1)^{i+j+1}}{h_m}$$

$$E_{ij}^m = \frac{1}{h_m} \left(\begin{array}{cc} -1 & 1\\ 1 & -1 \end{array} \right)$$

Składanie (assembly) macierzy sztywności z całek po elementach

$$E_{ij}^m = \frac{1}{h_m} \left(\begin{array}{cc} -1 & 1\\ 1 & -1 \end{array} \right)$$

dodajemy elementy z różnych macierzy lokalnych które odpowiadają temu samemu węzłowi

$$S_{mm} = E_{22}^m + E_{11}^{m+1}$$
$$S_{m,m+1} = E_{12}^{m+1}$$

$$S_{m,m-1} = E_{21}^m$$

Wektor obciążeń pojedynczego elementu/składanie globalnego

druga funkcja elementu i i pierwsza elementu i+1 = ta sama $v_i(x)$ o potrzebie używania wyższych funkcji kształtu (i o laboratorium):

$$\frac{d^2 u}{dx^2} = -\rho(x) \qquad \qquad \rho(x) = \begin{cases} 0 & \text{dla} & |x| \ge 0.2 \\ -20 & \text{dla} & x \in (-0.2, 0) \\ 20 & \text{dla} & x \in (0, 0.2) \\ 0 & \text{dla} & x = 0 \end{cases}$$
$$\mathbf{u(1)=u(-1)=0}$$

z liniowymi funkcjami kształtu: poza węzłami nie uzyskamy dokładnego rozwiązania tego równania (nigdy nie uzyskamy rozwiązania silnej postaci równania, druga pochodna wewnątrz elementów jest zawsze równa zeru a ma być równa niejednorodności dla równań elektrostatyki – źródło potencjału, dla równania przew. ciepl. – źródło ciepła)

rozwiązanie dokładne:

$$u(x) = \begin{cases} -\frac{2}{5}(x+1) & \text{dla} \quad x \in (-1, -.2] \\ 10x^2 + 3.6x & \text{dla} \quad x \in (-0.2, 0] \\ -10x^2 + 3.6x & \text{dla} \quad x \in (0, 0.2] \\ -\frac{2}{5}(x-1) & \text{dla} \quad x \in (0.2, 1) \end{cases}$$

Odpowiada mu działanie a = -0.9666(6)

całka działania a rozkład elementów dla funkcji odcinkowo linowych:

optymalne rozwiązanie odcinkami liniowe Funkcje kształtu wyższych rzędów:

jeden element, cztery (*n*) węzły

 $u(\xi) = u_1\phi_1(\xi) + u_2\phi_2(\xi) + u_3\phi_3(\xi) + u_4\phi_4(\xi)$

funkcje kształtu

 $\phi_i(\xi)$

wielomian stopnia *n*-1, taki, że $\phi_i(\xi_j) = \delta_{ij}$

Funkcje kształtu wyższych rzędów:

jeden element, cztery (*n*) węzły

 $u(\xi) = u_1\phi_1(\xi) + u_2\phi_2(\xi) + u_3\phi_3(\xi) + u_4\phi_4(\xi)$

funkcje kształtu

 $\phi_i(\xi)$ wielomian stopnia *n*-1, taki, że $\phi_i(\xi_j) = \delta_{ij}$

wiemy jak go wskazać:

$$\phi_i(\xi) = \prod_{j \neq i} \frac{\xi - \xi_j}{\xi_i - \xi_j} = l_i(\xi)$$
 wielomian węzłowy Lagrange'a

Funkcje kształtu wyższych rzędów:

jeden element, cztery (*n*) węzły

 $u(\xi) = u_1\phi_1(\xi) + u_2\phi_2(\xi) + u_3\phi_3(\xi) + u_4\phi_4(\xi)$

funkcje kształtu

 $\phi_i(\xi)$ wielomian stopnia *n*-1, taki, że $\phi_i(\xi_j) = \delta_{ij}$

wiemy jak go wskazać:

$$\phi_i(\xi) = \prod_{j \neq i} \frac{\xi - \xi_j}{\xi_i - \xi_j} = l_i(\xi)$$
 wielomian węzłowy Lagrange'a

funkcje kształtu Lagrange'a: rozwiązanie interpolowane wielomianowo w każdym z elementów. jedynie ciągłość rozwiązania między elementami. w przeciwieństwie do problemów z KSN: wartości funkcji w węzłach nie są znane. należy je wyliczyć. istota FEM. Elementy wyższych rzędów:

Jeden element, trzy funkcje bazowe, 3 parametry węzłowe

Funkcje bazowe : w danym węźle tylko jedna z nich niezerowa (co min. gwarantuje liniową niezależność funkcji bazowych)

funkcja bąbelkowa (*bubble function*) węzeł wewnątrz elementu

$$\phi_1 = \xi(\xi - 1)/2$$

$$\phi_2 = -(\xi - 1)(\xi + 1)$$

$$\phi_3 = \xi(\xi + 1)/2$$

funkcje wierzchołkowe (vertex functions) 1 na krawędziach elementu

Funkcje kształtu Lagrange'a: odcinkowo liniowe i kwadratowe

Macierz sztywności dla kwadratowych f. Lagrange'a

$$\frac{d^2u}{dx^2} = -\sin(\pi x)$$

$$E_{ij}^m = \int_{-1}^1 \frac{1}{J_m} \left[-\frac{d\phi_i}{d\xi} \frac{d\phi_j}{d\xi}\right] d\xi$$

$$E^{m} = \frac{1}{3h_{m}} \begin{pmatrix} -7 & 8 & -1 \\ 8 & -16 & 8 \\ -1 & 8 & -7 \end{pmatrix}$$

$$\phi_1 = \xi(\xi - 1)/2$$

$$\phi_2 = -(\xi - 1)(\xi + 1)$$

$$\phi_3 = \xi(\xi + 1)/2$$

całki wyliczone analitycznie: ilu punktowego Gaussa należałoby użyć aby dokładnie scałkować m.sztywności numerycznie?

przy równym podziale przedziału E takie samo dla każdego elementu

$$P_{k}^{i} = \int_{-1}^{1} f(\xi)\phi_{k}^{i}(\xi)J_{i}d\xi$$

liczone numerycznie metodą Gaussa

lecz P nie! [inny zakres $x(\xi)$] $x(\xi) = (x_m + x_{m+1})/2 + (x_{m+1} - x_m)/2 \xi$ Składanie globalnej macierzy sztywności i wektora obciążeń dla kwadratowych funkcji Lagrange'a

$$E^{m} = \begin{pmatrix} a_{m} & b_{m} & c_{m} \\ d_{m} & e_{m} & f_{m} \\ g_{m} & i_{m} & j_{m} \end{pmatrix} \quad \text{lokalne} \qquad P^{m} = \begin{pmatrix} A_{m} \\ B_{m} \\ C_{m} \end{pmatrix}$$

Liczba wierszy: 2n+1 (n-liczba elementów)

Funkcje liniowe i kwadratowe

 $\frac{d^2u}{dx^2} =$

 $-\sin(\pi x)$

elementów

Laboratorium:

Laboratorium:

na laboratorium zobaczymy, że potencjał dokładny odtworzony